

Tato práce se zabývá pojetím výchovy německého pedagoga a univerzitního profesora Petera Petersena, na jehož základě vypracoval a ověřoval pedagogickou koncepci nazvanou jenský plán, který je syntézou odlišných linií mezinárodního reformně pedagogického hnutí začátku minulého století.

Už jen deset let zbývá, a uplyne jedno století od prvního ověření této koncepce na cvičné škole při univerzitě v Jeně a prvního knižního zveřejnění pod titulem *Malý jenský plán (Der keine Jena-Plan, 1927)*. Přesto je stále výzvou, která podněcuje promýšlení změn v práci běžné školy. Stále znovu zpochybňuje ustrnulé stereotypy a slouží jako současný vzor školy, jako dílny lidskosti.

V první kapitole se věnuji dějinnému pozadí reformně pedagogického hnutí a základním znakům reformní pedagogiky. Druhá kapitola popisuje život Petera Petersena. Třetí kapitola je věnována základním prvkům Petersenovy pedagogiky a principům jenské školy. Čtvrtá kapitola tvoří jádro teoretické části práce a na základě analýzy citací z Petersenových spisů popisuje a vykládá jeho pojetí pedagogické antropologie, která je východiskem výchovy k lidskosti. Pátá kapitola je přechodem k praktické části a zamýšlí se nad současnou situací společnosti a školy a navrhuje pět základních okruhů, kterými by se běžná škola mohla inspirovat od jenského plánu a postupně se inovovat. Šestá kapitola popisuje vznik a vzdělávací koncepci Církevní základní školy a mateřské školy ARCHA v Petroupimi, která vznikla jako alternativní škola a našla paralelu své vzdělávací koncepce v teoretickém základu jenského plánu. Na základě pěti okruhů inovací jsou analyzovány základní dokumenty školy a texty, kterými se škola prezentuje na svých webových stránkách.

Dnešní doba zakrývá pod pláštíkem všeobecného blahobytu duchovní bezradnost uprostřed neustále se střídajících vln nabídek nových teorií, ideologií a názorů. To se týká i pedagogiky, kterou však Petersen chápal jako vyučování podřízené výchovným cílům. Cítil povinnost se věnovat nadčasovému úkolu výchovy, a tím je pěstování lidskosti.

Cílem této práce je vystihnout základní východiska jenského plánu a vyzdvihnout jeho význam pro současnou technicky vyspělou demokratickou společnost jako školy lidskosti na základě analýzy textů Petera Petersena a příkladu dobré praxe.